

KURJER LITIEWSKI

w WILNIE dnia 26. Stycznia. V. S. ROKU 1810.

S. PETERSBURG V. S. d. 15 stycznia. Posiedzenia ogólnych zborow Rady zaczynają się od przeczytania postanowień, które zyskały najwyższą approbatę. Dzieła wchodzą do ogólnego zebrania Rady albo z departamentow albo wnoszą się mocą osobnych, Naywyższych rozkazow. Nieidąc do departamentow postępują do ogólnego zebrania ogólne wewnętrzne środki w nadzwyczajnych przypadkach przyjęte, także zewnętrzne ważne środki kiedy z istoty ich osądzono będzie za rzecz przyzwolną oddać one na uprzedni ogólny rozbiór. Sekretarz Monarszy, albo stanu, czyli też pomocnik, przedstawuje dzieła wchodzące. Nikt niemoże przerwać czytania aż do samego końca. Po przeczytaniu prezydent zbiera potrzebne objaśnienia i ustanawia istotnej przedmioty do decyzji. Sekretarz Monarszy dopełnia objaśnienia potrzebnych części powtórzeniem czytania lub dolożeniem uwag w dziele naidających się. Sekretarz osnuie pytania rozwiązania potrzebujące i dzieła istoty. W działach wchodzących bez posrzednie do ogólnego zebrania objaśnienie należy do Prezydenta. Po przeczytaniu dzieła każdy członek Rady może potrzebować objaśnienia czyli powtórzenia punktow wyroku potrzebujących. Prezydent przestrzega tego porządku, ażeby iedno pytanie po drugiem następowało. Zdania oddalające się od pytania i dzieła istoty zwracają się przez Prezydenta do tego, który przy powtórzeniu tego odstępstwa skraca swoje zdanie i przystępuje do przedmiotu następującego. Kiedy wszystkie punkta tym sposobem będą rozważone; Prezydent zbiera zdania i ogłasza opinią większością głosow przyjętą. Takowa opinia zapisuie się do dziennika. Członki niezgadzające się z większością zdań oddają w ciągu tygodnia swoją opinią sekretarzowi do dziennika. Kiedy zaydzie naywyższy rozkaz, takowa opinia przechodzi do Rady na nowe przeyrzenie. Zadne dzieło niemoże być bez zezwolenia Naywyższego komunikowane, wszakże każdy członek może potrzebować dla przeczytania na Radzie: dzienniki ogólnego zebrania są dwoiakie: do iednych zapisuie się postanowienia naywyżey potwierdzone i Radzie objawione, i te podpisuie się tylko przez Prezydenta i Sekretarza, do drugich zapisuie się wszelkie wyroki Rady, i te podpisuie się przez Prezydenta, wszystkich członkow i Sekretarza. Jeżeli dzieło przechodzi z departamentu do ogólnego zebrania, opinia Rady wciaga się w dziennik departamentowy. W dzienniki zapisuie się dzieła podług departamentow bez żadnego zmieszania. W zwyczajnych Sessy-

ach ministrowie mogą być nieprzytomnemi, iednak dla tego bieg dzieł nieprzerwa się. Ministrowie mogą przysyłać dyrektorow dla objaśnienia przedmiotow pod rozwagę idących. Dla tego w działach mairących się dokładać Radzie za każdym razem oznaymuie się ministrom. W tych przypadkach dyrektor zasiada obok Sekretarza Monarszego. Naywyższe rozkazy słowne objawiają się Radzie przez Prezydenta. Monarszy Sekretarz dla przelożenia ich Radzie komunikuie one na pismie.

Szczególny porządek rozpatrzenia praw, ustaw i urzędzeń—Wszystkie bez wyjątku pierwotne rysy praw cywilnych i kryminalnych, ustaw i urzędzeń sporządzających się w kommissyi szczególnie na ten przedmiot utworzoney, naypierwiew wnoszą się do tey kommissyi przez Monarszego Sekretarza, a potem z iey opinią przechodzą do departamentu Praw. Dyrektor kommissyi ma ze swojego stanu miejsce i głos radzący w tym departamencie: on przedstawuie należyne przy nich objaśnienia. Po rozpatrzeniu ich w departamencie Rady, przenoszą się do ogólnego zebrania w tym stopniu na jakim staną w departamencie: Monarszy sekretarz one przedstawuie, a dyrektor objaśniuie. Prawa, ustawy i urzędzenia tym sposobem w ogólnem zebraniu Rady rozpatrzone przechodzą na Naywyższą uwagę, a potem nabywaiają doskonałego dopełnienia.

Forma wydania postanowień—Wszystkie przedmioty zawierające w sobie prawo, ustawę lub urządzenie mają formę manifestow i wydają się w następney postaci. Z Bożey łaski My i t. d. tu prolog, w którym krótko wykładają się przyczyny: i daley, „uważywszy opinią postanawiamy albo urządzamy“ tu następują punkta prawa, ustawy, albo urzędzenia: na końcu podpis Naywyższego Imienia, przy tém podpis Prezydenta Rady Monarszey: z oryginałem zgodno Monarszy Sekretarz. Wszelkie dopełnienia exystujących ustaw i urzędzeń wypływające z dzieł w Radzie rozebranych mają takąż formę; lecz objaśnienia przepisujące tylko sposob wyiasnienia albo stanowiące istotę ducha po nastąpioney opinii mają następną formę: Rada Monarsza z powodu weszłej kwestyi pod iey rozwagę... zważywszy... daie opinią... podpis. Prezydent Rady. Naywyższe potwierdzenie iest w tym składzie: tak ma być... Naywyższe Imie. Naywyższe rozkazy prosto do Rady Monarszey o członkach i urzędach są tey formy: temu lub owemu rozkazuie zasiadać w Radzie Monarszey w tym lub owym departamencie... Naywyższe Imie...

z oryginałem zgodno: Monarszy Sekretarz. Kiedy jakie najwyższe uwagi, przedstawiają się na rozprawę Rady, tak wyrażają się: J. J. Moś zważywszy przekłada Radzie Monarszey obrócić swoją uwagę na przedmioty następne.. podpis Prezydenta. Reszta później.

PARYZ d. 8 stycznia. Na posiedzeniu zgromadzenia Prawodawców d. 5 przedstawiono rachunek wydatków 750 milionów franków. Na opędzenie potrzeb tegorocznych rząd wyrachował sumę 710 millionów. Minister stanu Graf Defermont uczynił z tej okoliczności uwagę że pozostałości z roku 1806 i 1807 są uiszczone. Obaczycie, mówił dalej, iak pożyczeczne są kontrybucye w pieniądzech i w naturze wzięte w krajach przez woyska fr: zajętych, iak wielce korzystne dla publicznego skarbu. Dzięki składamy Imperatorowi za to źródło dochodów. Woyska nasze nie są już więcej wystawione na niedostatki i nędzę; którey nieraz były ofiarą przez nieprzezorność i nieporządek. Tegoż czasu, kiedy zasłużonym zapewnione są nadgrody pełne chwały, skarb publiczny otrzymuje potrzebne posiłki. Tym sposobem w roku 1806 skarb wyliczył na wydatki wojenne tylko 428 milionów 796520 franków lubo one wynosiły 495 milionów: kontrybucye wojenne przewyżkę 66 milionów 203680 franków zastąpiły. W roku 1807 wydatki wojenne wyniosły 486 milionów; a skarb publiczny nie dał nad 337 mill: 195747: kontrybucye więc zasilily blisko na 159 mill. Roku 1808 skarb postąpił na wojnę 342 mill: 529006 franków; a iednak wydatki doszły do 475 mill. Nakoniec roku 1809 kassa wojenney kontrybucyi zastąpiła wszystkie wydatki na prawym brzegu Renu; bo lubo skarb publiczny postąpił wielkie summy na zagaienie kampanii, lecz te są oddane z kontrybucyi: słowem iakożkolwiek bądź nadzwyczajne były w tej wojnie wydatki, iednak one skarbowi nie kosztować nie będą.

Monitor zawiera opinią Kommissii ustanowionej przez wyrok Imperatora d. 7 września w Szenbrun wydany na wysledzenie postępowania Kontr-admirała Dumanoir komendanta przedniej straży od floty Vice Admirala Villeneuve w bitwie 21 października 1805 pod Trafalgar. Kommissia składała się z Senatorów Fleurieu i Bougainville, Kontr-admirałów Thevenard i Rossilly. Ci kommissarze znaleźli że Kontr-admirał czynił obróty stosowne do znaków sobie dawanych, i że zadosyć uczynił i honorowi i powinności: 2 że wszystko uczynił, co tylko wiatr i okoliczności pozwoliły, i że nic nie zaniedbał dla ratunku Admirala: 3 że on ile mógł najbliżej był na okręty, które się aż do srodka przedarły: 4 że nakoniec nie wprzód oddalił się z bitwy, aż kiedy postrzelane liny, żagle i maszty, oraz niepodobieństwo czynienia obrótow jego do tego zmusily. Imperator posłał ten rapport do ministra morskiego dla spełnienia praw państwa—Po tej szczęśliwej opinii, nie tak pomyślném okazało się drugie śledztwo, teyże kommissyi z tychże samych osob złożoney, o bitwie d. 4 listopada 1805 pod Ortęgal, gdzie po upornej walce z Admiralem Strachan poddał się z 4ma liniowemi okrętami Formidable, Scypion, Dugay-Trouin i Mont-

blanc. Za tą sprawę oskarża Kommissia Kontr-admirała Dumanoir; zacza iemu niepewność i bojaźliwość w obrótach, które zatym koniecznie mylnemi bydz musiały i prędkiemi stać się niemogły: oddala iednak kommissia iociu officerom i matkom sprawiedliwość w obronie pojedynczey okrętow; lubo niemożna było mieć nadziei zwycięstwa nad przewyższającą siłą, z 4ch okrętow liniowych, pierwszej rangi i 4ch fregat, należycie uzbroionych i bynajmniej niepopsutych, złożoną. Imperator posłał do ministra morskiego i ten rapport dla spełnienia praw państwa.

Napoleon oddawał wizytę Imperatorowej Józefie—Na balu u Króla Neapolitańskiego uważano że u stołu, gdzie siedział Imperator z Królami, znajdował się z cudzoziemcow ieden Xże Kurakin Ambassador Rossyyski. Wszyscy inni posłowie i osoby dystyngwowane siedziały u innych stołów—Minister spraw zagranicznych dziś bal wydaie: zaprosił dwór cały—Westfalski poseł tu się znajduie. To królestwo ma bydz znacznie powiększone—Xże Neufchatel Major-General armii hiszpańskiej ieszcze ztąd niewyiechał: nie dawno aresztował Adiutanta komenderującego Ayy za to, że pokazał się w Tuilleries w mundurze nie stosownym do ustaw wojskowych: azatym zapowiedział przez rozkaz dzienny ażeby wszyscy wojskowi nie śmieli w niczym odmieniać mundurów prawami przepisanych—

Minister administracyi wojennej, i razem Inspektor Inżynierów Graf Deiean prosił o uwolnienie siebie od pierwszego urzędu, ażeby mógł tym silniej poświęcić się drugiego obowiązkom. Na co tak odpowiedział Napoleon „MP. Grafie Deiean! Przyjmuję jego dymissyę: boleję że liczyć go nie będę między moimi Ministrami, i obok cieszę się że będziesz rządzić robotami, które na granicach przedsięwziętem lub rozszerzyć zamiśliłem. Tam 5-ioletnie doświadczenie iest konieczne: tam będziesz dawał dowody swoich talentow i przywiązania do moiej osoby. Statecznie bądź pewnym moiego szacunku“ — Graf Cessac został Ministrem wojennej administracyi.

Hiszpania zwraca na siebie powszechną uwagę. Nowy Prezydent derektoryatu czyli Junty Sewilskiej wydał do Hiszpanow odezwę pełną zapału i nieuważnego zapędu. Między różnemi wiadomościami ogłosił pokoy Wiedeński. Wielu członków tej Junty zostało aresztowanych i do Gibraltaru poprowadzonych. Podług listow prywatnych nie Arcy-biskup Toledo, lecz Cuesta został Regentem państwa a Romana Generalissimusem wszystkich sił narodu. Podług listow z S. Sebastian Junta sekwestrować kazala wszystkie okręty Amerykańskie—G. Pino przybył do Paryża chcąc złożyć Imperatorowi chorągwie w Gironie zdobyte. Załoga tej twierdzy do Nimes zaprowadzona—Wszystko iest w ruchu na wyprawę hiszpańską. Jazda, piechota, artylerya, ciągnie do tego królestwa. Mar. Bessieres Xże Jstryi opuścił brzegi Escaut; będzie dowodzić gwardyą Napoleona. Xże Abrantes na czele 8go korpusu wkrótce w Bayonne stanie. Zamek Marrac należycie już wyporzadzony na przyjazd Imperatora. Anglicy uprzedzając wszelkie wy-

padki mieli opuścić wszystkie brzegi Gallicyi.

Mar: Bessierés odieżdżając z Antwerpii od armii północney do Paryża na komendę gwardyi rozwiązał przez rozkaz dzienny gwardye narodowe: zaręczył o wieczney dla nich pamięci Imperatora za ich poświęcenie się. Powracaycie, pisze; do waszych domow i familii: tam naprzykład woyska gotowi będziecie dawać nowe dowody waszey przychylności do Imperatora i miłości oyczyzny — w Middelburgu stolicy wyspy Walcheren GD. Gilly wydał odezwę do mieszkańców przez którą zapowiedział, że Walcheren zostaje częścią państwa fr. Będziecie, pisze, należec do losu 40. millionow ludzi którzy chęlą się z rządow naywiększego Monarchy świata. Będziecie pewnie i bezpiecznie kosztować owoców iego potężney opieki. Bądźcie posłusznemi prawu i stańcie się godnemi waszego Imperatora. Zaprzestancie wszelkiego handlu z Anglikami; byłby on zbrodnią w terazniejszych okolicznościach. Pobyt woyska na obronę wyspy nienaprzykrzy się; kosztem skarbu utrzymywać się ono będzie, i karność naywiększą zachowa. Wszyscy urzędnicy na miejscu zostają: wszelkie akta zaczną się pisać w Imieniu Napoleona Imperatora fr. i Króla włoskiego — Anglicy opuszczają Walcheren wezwali obywatelów do zabrania się z niemi na okręty, obiecując pomoc i opiekę: lecz ta odezwa została bez skuteczną — Mówią że układ stanął względem kraiów granicznych Hollandyi. Zelandya Brabancya z twierdzami Bergoopzoom, Herzogenbusch i Breda dostaną się Francyi. Wzajemnie wielkie xięstwo Bergu i Kliwii ma być przyłączone do Holandyi. Odmiany w załogach i komorach celnych niemaią nastąpić: w skarbie iednym będą wprowadzone nowe układy — Król Ludwik ieszcze niewyjechał do Amszterdamu.

Pisma angielskie mówią o nowych sporach między nowemi ministrami, azatym zapowiadają nowe odmiany w ministeryum. Klótnia między Margrabią Wellesley a Lordem Perceval tak daleko zayść miała, że pojedynkiem ma być rozwiązana. Powiadają że Caning powróci do ministeryum. Camden miał złożyć urząd Prezydenta Rady; Xże Monrose po nim mianowany następcą. Korpus woyska angielskiego od 5 t. do Portugalii przeznaczony odebrał rozkaz nowy: do Indiiw popłynie na uspokojenie rozruchow tamecznych.

WIEDEN d. 1 stycznia. Cesarz przywrócił Radę woienną na stopień, iak była roku 1785, i przeto oddalił ministerium woienne. FM. Graf Bellegarde iest Prezydentem tej Rady: członkami są GG. Kerpen, Klenau, Stipnitz, Radecki i Klein. Podobne odmiany maią nastąpić we wszystkich dykasteryach — Woyska nasze powróciły z paradą do Pragi czeskiej i Lwowa. Spory graniczne iuż ułatwione: azatym w całej rozciągłości spełniony traktat Wiedeński przyniesie pokoy gruntowny.

Franciszek 2 wydał do Insurekcyi szlacheckiey węgierskiej następną odezwę „Na przykład waszych przodków przywiązani do Króla waszego i iemu posłuszni, ożywieni duchem naygorętszey miłości oyczyzny, na głos mój pospieszyliście w znaczney liczbie na obronę tronu moiego i waszych współbraci. Znam wa-

szę mężtwo, byłem świadkiem waszey bezprzykładney odwagi: widziałem szczęśliwe skutki tego sił wyteżenia i pewny byłem że wasz korpus, naprzykład tylu woysk dawnych węgrynow; ziednoczony z moimi armiami, w całej Europie poważanemi, ubiegałby się na placu bitwy o chwałę oddalenia nieprzyaciół ze środka Monarchii i zbawienia państwa przez decydujące czyny. Pokoy położył koniec usiłowaniom waszym. Król wasz dziękuje wam za wszystko to co uczyniliście i co udział byćliście gotowi. Powracaycie na łono familii waszych z tym chlubnym przekonaniem żeście zadosyc uczynili powinności waszey względem oyczyzny i Monarchy. Utrzymuycie bohatyrskiego ducha oyców waszych; niech nieupada nigdy ta siła narodowa tak straszna nieprzyiacielowi tak pomocna kraiovi. Niech w spokoju cnoty domowe, miłość i porządek zastąpią wasze rycerskie przymioty na wojnie: te wam zapewniają w dzieiach narodu węgierskiego nieśmiertelną chwałę“

Szlachetni węgryni! pisze AXże Palatyn w drugiej odezwie; kiedy woyna zagroziła granicom waszym, w mgnieniu oka porwaliście się do oręza na obronę waszego oycy, oyczyzny, dzieci, i własności konstytucyi. Wasza zdolność, odwaga i waleczność prędko was na rycerzów usposobiła i wystawiając woysko bohatyrow zmusiła nieprzyaciela samego do szacunku waszego imienia. Niewielu z was miało porę mierzenia się z nieprzyacielem, lecz wszyscy więcey uczynili aniżeli świat mógł spodziewać się. Byłem świadkiem waszey gorliwości, odwagi i poświęcenia się: utrzymaliście chwałę starożytną szlachetnego, wiernego i mężnego narodu. Niektórzy krew swoją przeleli za złotą wolność przodków: ich imiona wiecznie pomiętne będą w oyczyźnie. Król, wodz, państwo, wam dziękuje; i zapewniają dla was prawa poszanowania i wdzięczności. Powracaycie do domow, gotowi w każdej potrzebie wesprzeć oyczynę potężnym ramieniem: szczęśliwy iestem że takim mężom przodkuję“

BERLIN d. 20 stycznia. Jak dwór Wiedeński usiłuje podzwignąć z upadku interessa skarbowe, równie Rząd nasz przedsiębierze wiele środków dla przywrócenia kredytu. Cesarz rozkazał podwoić liczbę robotników w kopalniach węgierskich złota i srebra, Król nasz przedsiębierze podobne środki ekonomiki — Fryderyk Wilhelm chcąc pomnożyć nadgrody przydał klasę 2gą i 3cią do ustanowionego orderu orla czerwonego. Ordery będą nadgradzać zasługi cywilne, znaki dystynkcyi dadzą się zasłużonym na wojnie. Orzeł czarny zostanie na dawniejszym stopniu. Ordery i znaki nadaią powagę ozdobionym taką iakiey używają urzędnicy, i upoważenie znaydywać dla siebie powinni chociażby w służbie niebyli. Dnia 19 odprawiła się uroczystość Koronacyi i ustanowionego orderu.

Król saski pomnożył dwór drezdeński. Xiężniczka Amelia synowica Królewska córka Xcia Maxymiliana pierwszy-kroć pokazała się na dworze. Deputacya z Gallicyi przybyła do Drezna składa się z ordynata Zamoyskiego, Wielohurskiego i Badyniego. Woysko Saskie w krótce powraca do kraiu swojego, i nową or-

ganizacją otrzymał—Król Wirtemberski powrócił do Sztudgardu, lecz podług odgłosu na czas krótki, bo za 6. tygodni ma wyjechać do Paryża—Hieronim Napoleon bawi w Cassel. Cieszą się obywatele Westfalii, że to królestwo ma być powiększone. Sejm odłożony: d. 15. stycznia ma rozpocząć obrady swoje—Król wicz bawarski powrócił do Munich. Tyrol zupełnie uspokojony. Bryki ładowne towarami i pieniądze bezpiecznie przechodzą z Włoch do Niemiec i przeciwnie—

Wojska francuzkie i sprzymierzone po większej części rozkładają się w Niemczech. Korpus Marszałka Oudinot stać będzie w Szwabii nad rzeką Lech. Korpus Marszałka Massenya zajmie kwatery w Frankonii. W Xięstwie Bayreuth stać będzie 15 t. ludzi piechoty i jazdy. Dywizya od 20 t. ciągnie przez Norymbergę na leże do hrabstwa Hanau. Wojsk Badeńskich 3 regimenta piechoty; jeden jazdy, batalion strzelców, i artylerya przyszły do Canstadt; wszystkie stać będą w swoim kraju. Podobnież inne wojska ligi reńskiej do własnych powracają domow. Wojska włoskie i francuzkie pod Mar: Marmont Mar: Macdonald, i Vice-królem rozkładają się w Illiryi i Włoszech. G. Baraguay d'Hilliers stać będzie w Tyrolu. Cała więc potęga, która walczyła nad Dunajem, w Niemczech zostaje do dalszych rozkazów.

W Szwecyi oczekują przybycia następcy tronu Xcia Augustenburg. Król szwedzki z kapitulą orderow wyniosł Królewicza na stopień kawalera orderu serafickiego, przyznał iemuż znaki orderu miecza i gwiazdy północney. Grafowie Brahe i Fersen wyjechali na spotkanie następcy. Rząd szwedzki pozwolił wszelkiego handlu z Danią, oprócz amunicyi i broni, której wywóz zakazany—Król Duński uwolnił Xcia Augustenburg od rządów królestwa Norwegii a na jego miejsce nazaczył Generała Xcia Fryderyka Heskiego. Odiązd Xcia Augustenburg był uroczyście odprawiony. Stolica Norwegii Christiania, obchodziła ten dzień z całą pompą i okazałością. Grom dział ogłosił wyjazd ukochanego Rządcy; ostatniego wieczora przed odiazdem był bal na ratuszu i miasto zostało oświecone. Cnoty zawsze mają swoją nagrodę. Wszyscy mieszkańcy Norwegii towarzyszą Xciu sercem i życzeniem. Jako Feld-marszałek i Rządca naczelny zyskał w wojsku i u obywatelów największą ufność szacunek i miłość. Wszyscy błogosławili Szwecyi i Danii; że wybor padł na tak dostojnego męża—Król szwedzki Gustaw Adolf 4 przejechał pod imieniem Grafa Gottorp przez Hamburg do Szwaycarów—Pomerania płaci Francuzom wielką kontrybucyą w zbożu.

ROZNE wiadomości. Dnia 6 w Paryżu między Szwecyą a Francyą podpisany traktat przyłączył pierwszą do lądowego systematu, powrócił iey całą Pomeranią, uwolnił iey sekwestrowane okręty, zagwarantował całość posiadłości i najsćisłejsze związki odnowił. Król Gustaw Adolf kosztem Rządu szwedzkiego jedzie do Szwaycarów przez Hannover, Cassel, Carlsruh. W ustanowionym porządku

sukcessyi tronu szwedzkiego pleć żeńska wyłączona; Xiążętom domu królewskiego niewolno żenić się pod utratą prawa do następstwa, a Xiężniczkom wyjeżdżać za granicę bez pozwolenia królewskiego. Jeżeliby linia królewska męzka wygasła lub z niey do ostatniego stracili prawo do korony, Stany przystępią do obioru nowej dynastyi panującej—Xiężna Badeńska do Paryża przyjechała. Vice-królowa włoska dla swojego stanu już nieprzyjedzie do tej stolicy.

W Bayonne spodziewają się że do 20 lutego przejdzie tamtędy do Hiszpanii od 68 do 70 t. ludzi i 20 t. koni, a nadto 16 t. gwardyi Imperatorskiej. Xże Abrantes prowadzi 42 t. do Portugallii. Wojska w Hiszpanii będące stać będą na kwatery aż do przybycia Napoleona. Imperator utrzymywał w roku 1809 kosztem skarbu i kontrybucyi 900 t. piechoty 100 t. jazdy, 50 t. koni pod artyleryą i bagażem. W roku upłynionym Imperator zaciągnął 200000 młodzieńców, zakupił i oporządził 60000 koni. Zdaje się iż tego roku 1810 Francya niedoświadczy żadnego zaciągu, że owszem Imperator podobno zamysła zmniejszyć wojsko do 700000. Połowa tej siły działać będzie w Hiszpanii, druga użytą zostanie na obronę brzegów i morskie wyprawy. Takie są tego roku nadzieie, jeżeli ich niezmieszają nieprzewidziane okoliczności. Skarb ma w gotowiznie regularnego dochodu 800 milionów franków, azatym rząd fr: jest gruntowniejszy od wszystkich, które używają papierów; bo ostatnie zabezpieczyć własności niezdolne.

Anglicy posłać mają na brzegi Tagu 10 t. nowych posiłków. Równa siła popłynie do Indyi; tam uda się Lord Wellington. Rząd Angielski postanowił niewysłać do Stanów zjednoczonych Ameryki żadnego innego posła. Przeciwnie Amerykanie tak dalece i tak mocno rozjątrzeni przeciwko P. Jackson że z nim traktować nie chcą i że dla bezpieczeństwa jego osoby Rząd Stanów zjednoczonych przydać straż musiał.

Przebiegli przez Frankfort gońcy z Paryża jeden do Weymar drugi do Drezna. W zamku Drezdeńskim wyporządkują rozmaite sale na skład drogich upominków, które Napoleon darował Królowi saskiemu. Ztąd urosła była mylna pogłoska o bliskim przybyciu wielkiego Monarchy do Drezna. Podobnież rozeszły się były równie niepewne wieści o zamianie niektórych prowincyi austryackich i zrzeczeniu się przez Ludwika tronu Hollenderskiego.

Dnia 17 stycznia w S. Petersburgu zaczęły się posiedzenia Rady Monarszey. Prezydentami departamentów mianowani; Aktualny tajny Konsyliarz Graf Zawadowski w departamencie Praw, Generał od artyleryi Graf Arakcejew w departamencie dzieł wojskowych; Aktualny Tajny Konsyliarz Xiąże Łupuchin w departamencie dzieł cywilnych i duchownych, Admiral Mordwinow w departamencie Ekonomiki. Ministrem sprawiedliwości będzie Aktualny Tajny Konsyliarz i senator Dmitriew—

DODATEK Nro 8.

DO GAZETY KURJERA LITEWSKIEGO

w WILNIE dnia 26. Stycznia. ROKU 1810,

TEATR WILEŃSKI

Dnia 22 na dochód JP. Mierzyńskiego grano Drama—Oswobodzenie Hugonotów. Sztuka ta i niedobrze przez Aktorów umiana, i należycie do końca znudzita.

W Niedzielę grano Operę w 3ch Aktach A I c z y n a była z oklaskami przyjęta.

Odpowiedź Recenzora na zarzut do N. 7, dodatku kuryera Litt. Recenzorowie nie sądzą tylko sami przez siebie, lecz nadto zasięgaia zdania Publiczności, która częstokroć zwykła pobłażać pomnieyszym uchybieniom teatralnym; o Aktorze grającym rolę Manfrone, skromnie napisano chociaż w tej roli zamiast serio same bufonady czynił. Nigdy usprawiedliwiony bydz niemoże z akcyi obrażających oko spektatora. Niech więc jako niemy Aktor a bardziy farsowy, inudny Buffon pilnie roli i eksekucyi. Do Publiczności należy prawo sądenia o błędach: jako iey sługa, a nadto płatny od swego Autreprenera, winien jest nymocniy, wzierać w obowiązki swoje, i one pełnić tak iak potrzeba, a przynajmniey podług możności i aby to zastąpiło iego niedolność. Naystosownieyszem celem recenzy jest poprawić błędy przez wytknięcia wad i uchybień a zachęcić doskonalszych i pilnieyszych przez pochwały na które staraia się zasługiwać.

Sąd taxatorsko-exdywizorski Dekretem Sądu Głg: Litt: wileń: 2go departamentu na sprawę między W. Autonomim Supińskim Rotmistrzem Pttu: Zawileyskiego a Kredytora mi ięgo i zeszłego Marcina Supińskiego wyznaczony w terminie przez pierwszy swóy odkładowy wyrok 15 augusta 1809 roku ferowany, naznaczonym, do dóbr Migul w powiecie Oszmiańskim położonych, zechawszy, po ułatwieniu niektórych kwestyów, z przyczyny niegotowości stron, za zgodną ich prozbą sądy swoje do dnia 1. marca idącego 1810, roku odłożył, na który termin iżby wszyscy wyżey pomienionych Supińskich kredytorowie sami lub przez prawnie, umocowanych plenipotentow, z dowodami stawiali, ostrzega w zdarzeniu zaś niestawiania którey strony że w stosunku do dekretu sądu Głg: ammissya zapisana zostaje, uwiadamia.

Mateusz Siesicki Prezydent Sądu Ziem: Pttu: wil: exdy:

Excerpt rezolucyi z Zurnału Sądu Głównego Mińskiego departamentu 2go w dacie niżej wyrażoney nastaley Eodem datta stronie potrzebuiący pod pieczęcią urzędową tegoż departamentu jest wydany, roku 1809 Mca 7bra 16

Na Sądzie JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Głównym Mińskim departamentu drugiego, po wystuchaniu prozby obywatela Woyskowicza Ptt: Mińskiego Hilarego Chmarę na dniu 19 7bra idącego roku daney, w której wyraża, że Sędzia były Ziem: Lidzki Stanisław Marcinkiewicz dobra Dubrowy, w Miń: Poie położone w roku 1791 Marca 20 dnia Stryiowi proszącego Adamowi Chmarze Woiewodzie Mińskiemu wybyszy 100,000 złł Poll: na ewikcyą okazać się mogących długow do roku zostawił, i na takową summę od Woiewody Chmarę wzięwszy oblig przez dokument onemu w tymże czasie od siebie wydany, też summę pod ewikcyą poddał, lecz przed upłynieniem terminu, kiedy niektórzy pretensorowie do dóbr Dubrow jako to; Antoni Kasztelan Smoleński, Józef Podkomorzy, Róza Pisarzowa grodzka Ptu: Wołkowyskiego, Suchołolscy, Jan Bychowiec Marzałek Wołkowyski, odezawszy się z Woiewodą Chmarą w roku 1792, maia 21, dnia zyskali w Ziem: Miń: dekret, kopią spraw i komportacyą nawzajem decydujący zaś Pleban kościoła Dubrowskiego o nieskutecznienie fundaszu przez Marcinkiewicza w konsystorzu wileńskim rzecz rozpoczął, a Marcinkiewicz chcąc uniknąć od należney satysfakcyi do Ziemstwa Pttu Eyszyskiego Woiewodę Chmarę za obligiem

pomienionym pozwał, Sąd Ziemi eyszyski za przywołaniem sprawy uyrzawszy z dowodow, że summa z kupi dóbr Dubrow wynika ewikcyi pretensorom, ulga wdał się z medyacyą między proceduiącemi stronami i w ów czas Marcinkiewicz przez konwencyą w roku 1792 Maia 16 dnia z Woiewodą zawartą i przyznaną część summy kapitelney do odebrania przeznaczyszy, resztę 64,000, złł: na ewikcyą do zupełnego ze wszystkimi kredytorami i pretensorami uspokojenia się przy Woiewodzie zostawił, i na procencie przestawć obowiazał się — posledniy zaś w roku 1796 Marca 22 dnia Marcinkiewicz zdeymując jeszcze z sumy pozostałey 14,000, złł. Pollo obną assekuracyą wydaną 50,000, złł. w skutek poprzedniczych assekuracyow na ewikcyą zostawił: i nie w przód o takową summę dopominek czynić zaręczył aż dokumenta prawnie sporządzone, dobra Dubrowy od ewikcyi i wszelkich okazyanych pretensyow uwalniające, niedostawił; czego wszystkiego nieuściwszy oblig stryia proszącego Benedykcie Wołodkiewiczowey assessorowey Sądow Gubernii Grodzieńskiej przelał i sam żyć przestał, równie zaś Woiewoda Chmara stryia proszącego gdy życie ukończywszy dobra Dubrowy nayprzód drogą spadku naturalnego do wieczystego władania oycowi proszącego Joachimowi Chmarze Woyskiemu mińskiemu, a potym z dokumentu darowanego od oycy w roku 1808, Januarii 20 dnia w Ziemstwie miń: przyznanego, oraz po odstąpieniu dożywocia od stryienki proszącego Maryanny Chmarzney Woiewodziny wespół ze wszelkimi summami i ogólnym majątkiem do proszącego przeszły i dziś w aktualnym dzierżeniu ięgo zostaią: pizeo takowe dobra chcąc mieć zupełnie oswobodzone od procederow późniy urość mogących iako też i z nabywcą obligu rozliczyć się o summę z dziedzictwa kupionego nieopłaconą i wydanych przez Marcinkiewicza opisow zyskac satysfakcyą, przy złożeniu dowodow służących, z powodu że pomienieni powyżey pretensorowie i dalsi jeszcze Jgnacy i Barbara Czesznikowie Starodubowscy i Andrzej Budowniczy Oszm. Hromykowie, Jgnacy Zabiełto Mar: Kowieński, i obligu nabywca Benedykt Wołodkiewiczowa assessorowa wtuteyszey Gubernii niezneyduia się; żeby p zeto pierwi iesli maia sprawiedliwie pretensye do majątnosci Dubrow dla dokazywania onych porządkiem wedle prawa, Druga dziś obligo nabywczynia dla wypełnienia skutkow assekuracyow o rzecz zeszłego Marcinkiewicza wydałly do Sądu ziemskiego Pttu: Mińskiego iawili się przez publikaty w gazetach Sankt Peterzburskich i Litewskiego kuryera za wzięciem, Poszłini ogłosić, i papiery składaiące się zwrócić doprasza się—Rozkazali. Kiedy z złożonych dowodow departament dostrzega, że oblig od zeszłego Adama Chmarę Woiewody Mińskiego na summę 100,000, złłch Polłch Stanisławowi Marcinkiewiczowi Sędziemu Ziemi Lidzkiemu wydany, iak assekuracya od tegoż Marcinkiewicza w roku 1791 marca 20 dnia wzmienionemu Chmarze wydana poswiadcza, urość znabyocia dóbr Dubrow w Poie Mińskim położonych i summa w nim wyrażona na ewikcyą dóbr takowych zostawiona aostała, a z tego powodu kiedy po otrzymaniu przez Suchodolskich i Bychowca w Ziem: Miń: z Woiewodą Chmarą w roku 1792 maia 21 dnia dekretu dyllacyinego z komportacyą wzajemną dokumentow przez xiędza zaś Plebana kościoła Dubrowskiego w konsystorzu wileńskim na poczęciu krokow prawnych, dia tego za owym obligiem Marcinkiewiczowi czyniacemu dopominek w Ziem: eyszyskim satysfakcyą nienastąpiła, lecz tylko przez medyacyą, maiać w części w tym czasie, i późniy drugi raz nadpłaconą summę resztuiącą 50,000, złłch Polłch podobnie na ten obiekt zostawiając, przez dokument assekuracyiny w roku 1796 marca 22 dnia temuż Woiewodzie Chmarze wydany, nowe jeszcze obowiażki przyiał i pomieniony wyżey oblig na summę nieopłaconą assessorowey Gubernii Grodzieńskiej Benedykcie Wołodkiewiczowey przelał, a ztąd kiedy proszący iako p stryiu za nastąpieniem od oycy darem pomienionych dóbr

Dubrow jest aktorem, zatem departament słosownie do żądania jego, iżby Antoni Kasztran Smoleński Józef Podkomi: Wołkowyski, Róża Pisarzowa Wołkowyska, Suchodolscy, Jan Bychowicz Marszałek Wołkowyski, Ignacy i Barbara Czeszn. Starodubowscy i Andrzej Budowniczy Oszm: Hronykowie, Ignacy Zabiełło Marszałek kowieński oraz obliżu Nabywczyni Benedykta Wołodkiewiczowa asessorowa Gubern. Grodzień: pierwsi jeśli mają jakie pretensye do dóbr Dubrow dla probacyi onych, a ostatnia do rozlżenia się i skutecznienia opisow przez Stanisława Marcinkiewicza wydanych z aktorem dzisiejszym Maie: tności Dubrow na rozprawę w Ziemstwie Mińskim jako w tym Pcie. gdzie dobra z których oblig wyż rzeczony od Wojewody Chmary wydan wziął następnie stawili się, dla obwieszczenia onych o tym, przedstawić do Rządzącego Senatu 2go i 6go departamentow przy rauptach a do expedycyi gazetney wileńskiej przy komunikacyi ob: iawienia iżby one w gazetach publicznych umieszcic ra: czyli postanawia—U tey rezolucyi podpisy J W Weh Urzę: dników w te słowa—Prezydent Ludwik Kamiński, Sowe: tnik

Laryon Soyn, Sędzia Józef Hrehorowicz

Jest Karetka do przedania podwójna, oranżowa, bron: zowana safianem we środku wybita, z latarniami, pakami i wszelkimi do niej potrzebnymi rekvizytami, ktoby one chciał nabydż niech się zgłosi do possesora teyże karety mieszkającego w domu W. Reienta Doroszki na ulicy Dominkańskiej na trzecim piętrze.

W Drukarni u Józefa Zawadzkiego wyszedł na rok 1810 Kalendarzyk Polityczny, cena złotych 5. groszy 10.

Geografia Państwa Rosyjskiego w terazniejszym jego stanie przez JP. E. Ziabłowskiego Profesora Extraordy: narynego w Instytucie pedagogicznym w Petersburgu, uło: żona, i przez Rząd główny szkół do użycia szkołom kra: iowym podana. w Wilnie 1810. Roku Cena zł: 5 i gro: 10

Rejestr Medyków w Rosyi, wydany za Rozkazem Naywyższym IEKO IMPERATORSKIEY MOSCI, na Rok 1809. w Wilnie z Rosyjskiego na język Polski prze: łozony. Cena - - - zł: 6 i gro: 20.

Dzielo się na Ratuszu Wileńskim w Radzie miasta Wilna Roku 1810 Mca ianuar: 17 dnia.

Rada Miejska Wileńska ze względu na nowo wy: dany od Miasta na dochod funduszowy miejski bramne i brukowe zwany, kontrakt trzyletni w warunkach i za: strzeżeniach onym dostatecznie obiętych: od dnia 1 teraz: niejszego Mscia Januaria po dzień takż 1szy ianuary roku 1813 JJPP. Fabianowi, Kaletanowi, Kazimierzowi i Janowi Kosobudzki; instruktarz do poborowania takowego do: chodu przepisany, przez zwierzchność potwierdzony, i do tych czas były, w celu aby wszyscy obywatele w ogul: ności, i każdy w szczegole jakie kolwiek bądź Produkta i artykuły dla wyprzedaży do tego Miasta sprowadzający byli wiadomi po wiele i z czego mianowicie płacic się powiano tenutorom wzmienionego dochodu bramnego; tak w niniejszym ogłoszeniu iako też i w gazecie kurye: ra litewskiego zamieszcza następnym.

1mo od bryk kupieckich z towarami bądź zagranicznymi, bądź krajowemi do miasta wchodzących od konia groszy pięć Numero 5.

2do od kaźdey fury, z produktem różnego rodzaju, i wi: ktuałami, mięsiwem, żywiołami oraz naczyniem, z narzę: dziami gospodarskimi, iakoteż z materiałami iakiego kolwiek gatunku, na sprzedaż do miasta wchodzących od konia groszy pięć Numero 5.

3tio podobnież od wszystkich produktow, zboża i wi: ktuałow, wodą do miasta, bądź na sprzedaż, bądź za kon: traktami wprowadzonych: a z brzegow rzeki kołmi prze: wożących się; od konia groszy pięć Numero 5.

4to od furmanek lub bryk z lichtowanymi towarami wcho: dzących do miasta; od konia groszy pięć Numero 5.

5to od fury drzewa budowlowego z puszcz, lub ze składow: miejskich bądź na rynek bądź za kontraktami, do miasta wprowadzonego, od konia groszy pięć Numero 5

6to od kaźdey fury drzewa opałowowego, tak prosto z pu: szczy, lub ze składow wiejskich na sprzedaż do miasta

wprowadzonego, iako i za kontraktami dostarczonego od konia groszy trzy Numero 5.

7mo od kaźdey fury wapna i cegły; z ustronnych miejsc, to: jest: ze wsiów nie zaś z tuteyszego przedmieścia Snipiszek na sprzedaż do miasta wchodzących od konia groszy 5. N. 5.

8vo od bydłęcia rogatego, do miasta na sprzedaż wpro: wadzonego groszy 5,

9 no od bydłęcia nierogatego oraz barana i kozy groszy trzy Numero 5.

10mo od wszystkich fur generalnie z wyż pomienionymi produktami, wiktuałami etc: przechodzących przez most miejski na rzece Wilence pod arsenalem, w uyciu teyże rzeki, w rzekę większą Wilią, groszem jednym wyżej brać się powinno.

11 tak kupiający iako i przedaiący towary, produkta ma: teryały, etc bądź z magazynow nad brzeżnych rzeki Wili, bądź ze składow przed miejskich, lub ze składow miejskich; do których się pod pretextem własney kon: sumpcyi, bez opłatnie produkta wprowadzili; a potem na sprzedaż udeterminowane zostały: mogą właściciele z Te: nutorami zgodzić się na opłatę ogulną; wproporcya niniey: szego instruktarza, celem uniknienia kłótni i ambarasow z iad pochodzić mających —

Od towarow strugami rzeką Wilią spławiających się do Magazynow na przedmieście Łukiszki; a z magazynow Łukiskich, na sprzedaż do miasta wprowadzonych nie brać nienależy—

Tomasz Reyser.

Gubernii witepskiej, Pttu Rzeczyckiego obywatela Ferdynanda Łukaszewicza poddanka własna z Ruskich staro: obratcow na imie Gaszka czyli Agafia Michajtowna będąc na usługach we dworze Roskoszy przez lat 5 skradł: szy z różnych rzeczy i z gotowych pieniedzy na rubli assygnacyinych 2,000, szkody wynoszący, uciekła w roku przeszłym 1809 gbra 2. dnia do familii swoiey mieszkaj: ącej w Guberniach Mińskiej, i wileńskiej, w Ptach: Dziesieńskim, Brasławskim, i Zawileyskim, która ma od urodzenia lat 25, twarzy czerwoney gładkiej pociągławey, włosu i brwi rudych, oczu błękitnych. krępa, urody może mieć arszynow 2 i pół wierzcha, z okoliczności więc szkody uczynioney niematey, daie się przez niniejszą gazetę każdemu o tym wiedzieć, jeżeliby iey trafiło się iakie za: maż pójście, żeby Duchowieństwo niedało szlubu, kaźdy zaś wiedząc albo sztyząc i postrzegłszy takową zbiegłą dziwkę skrywającą się, raczył dostawic do sądu niższego pttu: Brasławskiego, albo dał o tym wiedzieć, z a co przy: zwoitą nadgródę odbierze.

Jan Rynkiewicz poddany dóbr infantskich JW. Podkomorzego i kawalera Zyberka z nauki drugoletney slosarstwa kosztem dziedzica przy maystrze Syrawatniu mieszkającym pod Grynwaldą utrzymywany 6 Januar: b. r, uciekł — Jest on wzrostu sredniego góra 2 arszynow — Twarzy pociągłey suchej ciemney, nosa długiego; oczu ciemnych, włosow blad, nog w stopach nieco kłyszawych, wieku blisko lat 20: język iego rodowity, litewski, mówi popolsku sposobem ordynaryinym, zna nieco po niemie: cku i trochę czytania, a w kunszcie slosarskim iuż ma praktykę szczegolnie na rzeczach drobnych dobrej szpul: macherskiej roboty—Odzienie miał surdut ciemno granat: owy z żółtymi metalowemi guzikami, spodnie i kamizelkę swietlejsze także z sukna granatowego; także granatową czapkę z czarnym barankiem, i czukę kolorem wisznio: wym — wzywam Publiczność wszczegulności kaźdego nayspokorniejszą prozbą o zaarrestowanie rzeczzonego zbiega miejscową policyą, i o łaskawe dziedzica o tym w dobrach Lixnie uwiadomienie, oswiadczając w imieniu tegoż przyzwoitą za takowy trud nadgródę — Dan w Lixnie 1810 ianuar 10 dnia.

Folwark Jnkietry w Pttu witt w parafii Malańskiej we wszystko obfi tuiący do 10 tysięcy intraty roczney wynoszący, o mil 10, od Wilna, a od targowych miaste: czek Malat o milę, od Uciany mil 4, od Pozelwy mil 2. dziedziczny WJP. Fabiana Dąbrowskiego Komor: wolt: jest do wypuszczenia w 5 letnią aredę ktoby sobie życzył ony possydować, może się ułożyć z samym aktorem w tymże folwarku mieszkającym.